

การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 200 คน และกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีสมรรถภาพทางกายสัมภูรณ์แข็งแรงดี รายละเอียดและข้อมูลบางอย่างของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงมัธยม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงและอัตราชีพจรและพักรของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน

ลักษณะทางร่างกาย	มัธยม เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อายุ	17.56 ปี	0.61
น้ำหนัก	52.26 กิโลกรัม	4.87
ส่วนสูง	166.62 เซ้นติเมตร	5.09
อัตราชีพจรและพักร	72.12 ครั้ง/นาที	6.09

ตารางที่ 2 ผลของการทดสอบความจุปอด ระยะเวลาในการกลั้นลมหายใจ และประสิทธิภาพของระบบไหลเวียนโลหิต โดยคิดจากการเดินของชีพจรรวม 3 นาที หลังจากทดสอบคุณยาร์เวิค สเตป เทส (Harvard step test) และคิดเป็นคะแนนจากเลขครรชนี P.E.I.

รายการทดสอบ	สูงสุด	ต่ำสุด	\bar{X}	SD
ความจุปอด (ลิตร)	4500	1800	3168	380
เวลาในการกลั้นลมหายใจ(วินาที)	105	35	58.14	28
อัตราการเดินของชีพจรรวม 3 นาที (ครั้ง)	245	115	116	28
คะแนนของอัตราการเดินของชีพจรรวม 3 นาที ซึ่งแปลงโดยใช้สูตร เลขครรชนี (คะแนน)	130	61	94.35	14.94

จากตารางที่ 2 แสดงค่าสูงสุด ต่ำสุด กำเนิดย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความจุปอด ระยะเวลาในการกลั้นลมหายใจ และประสิทธิภาพของระบบไหลเวียนโลหิต เมื่อพิจารณาอัตราการเดินของชีพจรรวม 3 นาที ซึ่งแปลงเป็นคะแนนเลขครรชนีสูตรทางกายแล้ว จะเห็นว่า ผู้ที่มีอัตราการเดินของชีพจรรวม 3 นาที หลังจากทดสอบคุณยาร์เวิค สเตป เทส และ ถ้าอัตราการเดินมากครั้งจะได้คะแนนอยู่ ส่วนผู้ที่มีอัตราการเดินของชีพจรรวม 3 ครั้งน้อย จะได้คะแนนมาก ซึ่งพอสรุปได้ว่า ผู้ที่มีระบบการไหลเวียนโลหิตที่มีประสิทธิภาพมากกว่า จะมีอัตราการเดินของชีพจรรวม 3 นาที หลังจากทดสอบคุณยาร์เวิค สเตป (Harvard step test.) น้อยครั้งกว่า

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของระบบใกล้ เวียนโลหิตกับความจุปอด ความจุปอดกับระยะเวลาในการกลั่นลมหายใจ ประสิทธิภาพของระบบใกล้เวียนโลหิตกับระยะเวลาในการกลั่นลมหายใจ และค่าความมีนัยสำคัญของค่า r

ความสัมพันธ์ระหว่าง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ r	ค่านัยสำคัญของ r
ประสิทธิภาพของระบบใกล้เวียน โลหิตกับความจุปอด	.08	1.14
ความจุปอดกับระยะเวลาในการกลั่น ลมหายใจ	.31 *	5.23 *
ประสิทธิภาพของระบบใกล้เวียนโลหิต กับระยะเวลาในการกลั่นลมหายใจ	-.09	1.34

* มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของระบบใกล้เวียนโลหิต กับความจุปอดไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า r ก็แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของระบบใกล้เวียนโลหิตกับความจุปอดไม่มีความสัมพันธ์กันจริง คือ ประสิทธิภาพของระบบใกล้เวียนโลหิตจะดีหรือไม่นักก็ไม่เกี่ยวข้องกับความจุปอด ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความจุปอดกับระยะเวลาในการกลั่นลมหายใจมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า r ก็แสดงให้เห็นว่าความจุปอดกับระยะเวลาในการกลั่นลมหายใจมีนัยสำคัญของค่า r ก็แสดงให้เห็นว่าความจุปอดกับระยะเวลาในการกลั่นลมหายใจมีนัยสำคัญของค่า r ก็แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน สรุนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของระบบใกล้เวียนโลหิตกับระยะเวลาในการกลั่นลมหายใจไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า r ก็แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน